

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

placi się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 114

Katowice, czwartek 18-go maja 1933 r.

Rok 32

Światowa konferencja gospodarcza.

Komitet przygotowawczy światowej konferencji gospodarczej, który obradował ostatnio w angielskim ministerstwie spraw zagranicznych, postanowił utrzymać w mocy wyznaczony na konferencji waszyngtońskiej termin zwołania konferencji na dzień 12 czerwca br. do Londynu. Równocześnie postanowiono wysłać zaproszenie do 66-ciu państw.

W związku z ostatecznym wyznaczeniem terminu czynione są w Londynie gorączkowe przygotowania do przyjęcia delegatów, rzeczoznawców i dziennikarzy. Według obliczeń dotychczasowych na konferencję przyjedzie około 2.000 osób.

Światowa konferencja gospodarcza jest niewątpliwie jedną z najważniejszych imprez na drodze zbliżenia i współpracy międzynarodowej. Od pomyślnego jej zakończenia zależy może w znacznym stopniu rozwój nie tylko międzynarodowych stosunków gospodarczych, ale i politycznych. W poglądach jednak na ewentualny przebieg i wyniki konferencji panuje raczej nastrój pesymistyczny. Ogólnie przypuszcza się, że na pierwszych posiedzeniach dokonany zostanie wybór poszczególnych komisji, poczem nastąpi odroczenie posiedzeń plenarnych na kilka miesięcy, najprawdopodobniej do późnej jesieni.

W ciągu tego długiego czasu nie właściwie nie ulegnie zmianie. Projekt prezydenta Roosevelta, propagowany gorąco przez Normana Davisa w sprawie wprowadzenia rozejmu celnego na czas trwania konferencji gospodarczej, uważa już można za pogrzebany. Projekt ten mógł się przyczynić do znacznego złagodzenia tarć i różnic między poszczególnymi państwami, przedewszystkiem stworzyłby dla konferencji atmosferę zbliżenia i przychylności. Jest rzeczą niezmiernie charakterystyczną, że jedynomyślnie prawie odrzucenie projektu amerykańskiego, świadczy o braku zaufania wszystkim do wszystkich.

Niemcy oświadczyły odrazu, że nie zgodzą się na rozejm, gdyż wydały już cały szereg zarządzeń, mających na celu osiągnięcie samowystarczalności oraz opracowanie dalsze projekty w tym samym kierunku.

Anglia zastrzegła sobie prawo łapania rozejmu w wypadkach wyjątkowych, jak np. niedawny zatarg z Rosją.

Francja prowadzi rokowania o zawarcie, względnie zmianę całego szeregu traktatów handlowych i nie mogłaby w żadnym wypadku rokowań tych przerwać na czas trwania konferencji gospodarczej. Zresztą spadek kursu dolara i funta mogłyby narazić Francję na wielkie straty, gdyby nie mogła w każdej chwili przeprowadzić rewizji swoich stawek celnych.

Podobnie mniej więcej stanowisko zajęła większość państw w sprawie rozejmu celnego.

Pogrzebanie pierwszego projektu, który miał na celu zapoczątkowanie ogólnej akcji pacyfistycznej w dziedzinie stosunków gospodarczych, różnorodność celów i dążeń pomiędzy poszczególnymi uczestnikami konferencji, brak

Czy świat pozwoli usnąć się przez Hitlera?

Berlin. Oczekiwane z wielkim napięciem posiedzenie Reichstagu otworzył w ubiegłą środę prezydent Goering o godzinie 15.15. Sala opery Krolla była szczelnie wypełniona. Cały rząd przybył w komplecie. W loży dyplomatycznej zasiadł również b. kronprinz w mundurze polowym. Na ławach poselskich widnieją duże luki wśród posłów socjalistycznych. Posiedzenie zagają prezydent Goering, wskazując w krótkich słowach na powagę sytuacji, o której kanclerz Hitler złoży swe oświadczenie imieniem rządu Rzeszy i narodu niemieckiego. Z kolei wstępuje na trybunę kanclerz Hitler i składa godzinne oświadczenie. Po przemówieniu kanclerza prezydent Reichstagu Goering odczytał rezolucję zgłoszoną przez partię narodowo-socjalistyczną, niemiecko - narodową, centrowców i bawarską partię ludową następującej treści: „Reichstag jako przedstawicielstwo narodu niemieckiego aprobuje oświadczenie rządu Rzeszy i staje zgodnie przy nim w tej decydującej dla kraju sprawie równouprawnienia narodu niemieckiego“. Z kolei prezydent Goering zarządził głosowanie przez po-

wstanie. Za rezolucją opowiedziały się wszystkie partie. Powstają również z miejsc obecni na sali posłowie socjalistyczni, którzy przez czas przemówienia kanclerza powstrzymali się od demonstracji. Następnie prezydent Goering zamknął posiedzenie oświadczeniem: „Świat zobaczy, że naród niemiecki jest zgodny, gdy chodzi o jego losy“.

Berlin. Hitler w przemówieniu swym m. in. twierdzi, że żadna nowa wojna w Europie nie mogłaby w obecnych stosunkach wytworzyć lepszego stanu, wręcz przeciwnie użycie jakiegokolwiek przemocy w Europie nie mogłoby wytworzyć lepszej sytuacji niż obecna pod względem politycznym i gospodarczym. Nawet decydujący sukces musiałby doprowadzić w końcu do jeszcze większego zakłócenia równowagi europejskiej, a zatem stałby się zarodkiem nowego konfliktu na przyszłość. Nowa wojna, nowa niepewność i nowa klęska gospodarcza byłyby tego następstwem. Wybuch podobnego szaleństwa musiałby spowodować kryzys obecnego ustroju, nagrażając państwa w chaosie komunistycznym. Rząd narodu niemieckiego nie

daży do tego stanu i zgłasza swą czynną współpracę. Respektujemy prawa innych narodów i chcielibyśmy najgłębiej szczerze żyć z niemi w pokoju i przyjaźni (oklaski). Nie znamy przeto również pojęcia germanizacji, mentalności ubiegłego stulecia, że udaje się zrobić z Polaków i Chinczyków Niemców. Podobne próby z odwrotnej strony spotkałyby się z naszym energicznym protestem. Francuzi, Polacy i inni są naszymi sąsiadami, wiemy, że żadne wydarzenie dziejowe nie może zmienić tej rzeczy. Przez odpowiednie traktaty można było znaleźć takie rozwiązania na wschodzie, które uwzględniłyby warunki życiowe Niemiec. Traktat wersalski nie znalazł tego rozwiązania, mimo to żaden rząd niemiecki nie zlamie w własnej inicjatywy umowy, która nie może być usunięta dopóki nie będzie zastąpiona przez inną. Prawo żądania rewizji traktatów jest w Niemczech silnie ugruntowane. Rząd niemiecki powołuje się na skutki polityczne i gospodarcze traktatu w ciągu ubiegłych 14-tu lat.

Poruszając zagadnienie rozbrojenia, Hitler twierdzi, że przyczyną dzisiejszych zbrojeń Francji i Polski nie może być obawa tych narodów przed inwazją Niemiec. Obawa ta jest nieuzasadniona (?) ponieważ Niemcy nie posiadają broni ofensywnych: ciężkiej artylerii, czołgów, lotnictwa i gazów trujących. Niemcy są jedynym narodem, który obawiać się (?) może inwazji (?). — Niemcy gotowe (?) są przystąpić do każdego paktu o nieagresji, ponieważ nie myślą o atakowaniu, lecz o własnym bezpieczeństwie. Niemcy pragną przyczynić się do tego, aby rany zadane przez wojnę i traktat wersalski ostatecznie uleczyć, przyczem chcą (?) iść drogą uznaną za prawną w traktatach. Rząd niemiecki pragnie rozpocząć dyskusję pokojową na temat wszystkich trudnych zagadnień w przekonaniu, że żadna akcja militarna w Europie, poza ofiarami nie doprowadzi do konkretnych wyników. W żadnym wypadku ani rząd, ani naród niemiecki nie dadzą się jednak zmusić do podpisania umowy, będącej uwiecznieniem dyskwalifikacji narodowej. Mowa jest, że Niemcy zostaną wbrew prawu i moralności pogwałcone, ale nie da się pomyśleć, aby tego rodzaju akt został uprawomocniony przez nas podpisem. Groźba sankcji jest bezpodstawna (?). Zastosowanie sankcji doprowadziłoby tylko do ostatecznego moralnego i faktycznego unieważnienia traktatu i w tym wypadku Niemcy nie odstąpiłyby od swych żądań. Odpowiedzialność za następstwa polityczne i gospodarcze spadłaby na tych, którzy tego rodzaju środkami walczą. Wszelkie próby tego rodzaju podyktowane, byłyby chęcią usunięcia Niemiec z konferencji. Naród niemiecki posiada dziś dość charakteru, aby w tym wypadku nie narzucać się innym narodom do współpracy i wyciągnąłby tylko konsekwencje. Trudno by nam było narazić pozostać w Lidze Narodów.

Rząd niemiecki dąży do materialnego zniszczenia wrogich partyj.

Berlin. Konfiskaty majątku partii socjal - demokratycznej w Niemczech i aresztowania wśród socjalistów trwają. W Bremie zaskwestrowano majątek firmy Schmalfeld wartości 885 000 marek, uznanej za ekspozyturę partii socjal - demokratycznej. Gmach wydawnictwa „Bremener Volksztg.“ i dom partymy obsadzone są przez oddziały policji i szturmówki. Z Kilonji donoszą o aresztowaniu 2 miejscowych przywódców socjal - demokratów pod zarzutem, że usiłowali przemówić do Danji akty b. prezydenta policji w Altonie. Szereg przywódców partii socjal - dem. z b. ministrem spraw wewnętrznych Badenji odtransportowani zostali do obozów koncentracyjnych. Wartość skonfiskowanego majątku partii socjal - demokratycznej

w Brunświku obliczają na pół miliona marek. Oprócz tego zaskwestrowano 7 kont prywatnych w kwocie 7 000 marek.

Frankfurt n. M. Tutejszy hitlerowski „Volksblatt“ donosi ze Sztokholmu, że główna kasa socjal - demokratów niemieckich przeniesiona została potajemnie do Szwecji. Podczas rewizji w siedzibach partyjnych znaleziono tylko niecałe 100 000 marek. Socjal - demokraci od dłuższego czasu przemycali większe sumy do Francji, Szwecji i Holandji. Dalej donosi „Volksblatt“, że duńskie i norweskie partyjne kasy przeniesiono również do Szwecji, a ostatnio przeniesiono z Ottawy kasę fińskiej partii socjalistycznej.

2 lamy

Udogodnienia dla oficerów i szeregowych rezerwy.

Warszawa. W tych dniach weszła w życie ustawa o uposażeniu wojskowych rezerwistów, powołanych do ćwiczeń lub do służby wojskowej, według której:

1. Oficerowie rez. za każdy dzień służby otrzymują dzienną płacę, wynoszącą jedną trzydziestą część uposażenia samoniego oficera zawodowego według pierwszego szczebla uposażenia danej grupy;

2. Oficerowie rezerwy otrzymują na czas ćwiczeń lub pełnienia służby wyekwipowanie w naturze, które pozostaje własnością skarbu państwa.

3. W razie pełnienia służby poza miejscem swego zamieszkania, oficerowie rezerwy otrzymują zakwaterowanie w naturze lub ekwiwalent pieniężny.

4. Oficerowie rezerwy, którzy poprzednio otrzymali jednorazową kwotę na ekwipunek, mogą otrzymać ponowny ekwipunek po odbyciu 24 tygodni ćwiczeń.

5. Szeregowi rezerwy otrzymują dzienny żołd posiadanego stopnia, wyekwipowanie w naturze, pozostające własnością państwa wyżywienie i kwatery narówni z szeregowymi zawodowymi.

zaufania i coraz poważniejsze nieporozumienia polityczne — wszystko to pozwala wnosić, iż światowa konferencja gospodarcza pracować będzie w atmo-

sterze niepomyślnej, a wyniki jej nie będą najprawdopodobniej odpowiadały częściowym nawet nadziejom jej aranzjerów i uczestników.

